

LIBER DEFUNCTORUM

Ks. dr Adam Zygfryd Kończak
(11 V 1941 – 6 XI 2021)

Adam Zygfryd Kończak urodził się 11 maja 1941 roku w Mirocicach, parafii św. Wawrzyńca w Nowej Słupi. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym im. Stanisława Staszica w Ostrowcu Świętokrzyskim, które ukończył 25 maja 1959 roku. Po zdaniu matury, wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu. 12 czerwca 1965 roku otrzymał święcenia kapłańskie z rąk bpa Piotra Gołębiowskiego – dziś Sługi Bożego. Jako wikariusz pracował w parafiach: Zbelutce od 1965 do 1966 roku, w Krynkach od 1966 do 1970 roku. Następnie studiował w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w latach 1970 do 1974, które zwińczył stopniem doktora teologii. Rozprawę doktorską przygotował pod kierunkiem ks. prof. Stanisława Łacha pt.: „Sprawiedliwość w Psalterzu”, którą obronił w 1974 roku. Po powrocie do diecezji został skierowany do pracy w Sądzie Biskupim jako notariusz na pół etatu. Po roku tej pracy, rozpoczął starania o wyjazd do Rzymu w celu kontynuowania studiów, jednakże władze PRL odmówiły mu wydania paszportu. Dopiero w 1976 roku, zameldowany w Radomiu, otrzymał paszport i wyjechał, aby rozpocząć naukę w papieskim Instytucie Biblijnym. Studia w Rzymie trwały dwa i pół roku, czyli pięć semestrów. Dyplom ukończenia uczelni w stopniu licencjata nauk biblijnych uzyskał 1 lutego 1979 roku, na podstawie dysertacji „Giustizia nel Discorso della Montagna” napisanej pod kierunkiem o. prof. Leopolda Saburina SJ. Na następny szósty semestr wyjechał za zgodą bpa Piotra Gołębiowskiego do Ziemi Świętej, gdzie przebywał do czerwca 1979 roku. Już wcześniej, bo w roku 1974 Biskup powierzył Mu

prowadzenie wykładów z Biblii w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu. Wykłady te zostały przerwane na czas dalszych studiów w Rzymie i Izraelu, po czym w 1979 roku zostały wznowione. Ponadto, po powrocie ze studiów rzymskich pracował jako obrońca węzła małżeńskiego w Sądzie Biskupim¹. Dodatkowo prowadził także zajęcia z zakresu Propedeutyki biblijnej oraz Lektorat z języka włoskiego. W 1992 roku rozpoczął również wykłady w Instytucie Teologicznym w Sandomierzu. Przygotowywał do druku artykuły naukowe, popularno-naukowe i materiały duszpasterskie np. Sandomierskie Tygodnie Biblijne. Przez sześć lat pełnił obowiązki prefekta i był również wicerektorem Seminarium Duchownego. Dnia 1 września 2007 roku został mianowany Wikariuszem biskupim do spraw duszpasterstwa biblijnego. A w latach 2007 do 2008 z polecenia bpa Andrzeja Dzięgi, przygotowywał duchowieństwo do nawiedzenia obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Po uroczystościach, oddzielnie w każdym dekanacie ks. Kończak głosił referaty, by ułatwić duszpasterzom podejmowanie zobowiązań na przyszłość, wynikających z nawiedzin w parafii Obrazu Pani Jasnogórskiej. Również została Mu zlecona stała troska o formację biblijną kapłanów diecezji sandomierskiej. W uznaniu zasług Ks. dr Adam Kończak, został odznaczony godnościami: Kanonika honorowego Sandomierskiej Kapituły Katedralnej od 1983 roku, Kanonika gremialnego Sandomierskiej Kapituły Katedralnej od 1994 roku, Prałata Scholastyka w Kapitulie Katedralnej Sandomierskiej od 2009 roku, Prałata Archidiakona w Sandomierskiej Kapitulie Katedralnej od 2010 roku. Następnie w latach 2011 do 2017 pełnił funkcję dziekana Sandomierskiej Kapituły Katedralnej. Wykłady w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu prowadził do 2016 roku, kiedy to w wieku 75 lat przeszedł na emeryturę.

Był człowiekiem cichym, pokornym, posłusznym Bogu i Kościołowi w wypełnianiu swych zadań. Często powtarzał słowa: Bóg sam wystarczy. Bogaty duchowo, a ubogi materialnie. Zawsze był prawy, autentyczny, wierny, szanowany i lubiany. Jako kapłan posiadał głęboką wiarę, wielką miłość do Jezusa Chrystusa, w którym pokładał całą swoją nadzieję. Uderzała w nim wielka skromność i przebijająca głębia duchowości i wielkie rozmodlenie. Pięknie przepowiadał Słowo Boże, osadzając go w Biblii i egzystencji życia. Często można było Go spotkać na modlitwie w kościele seminaryjnym lub kaplicy. Widywano go, jak systematycznie korzysta z sakramentu pokuty, aż do ostatnich dni tchnienia jego

---

¹ T. Moskal, *Prałaci i Kanonicy Kapituły Katedralnej w Sandomierzu 1938-2018*, Sandomierz 2018, s. 53-54.

życia, gdzie prosił o częstą spowiedź. Dłonie Jego przeplecione były różańcem. To, co głosił, o czym nauczał, co kochał, stało się jego udziałem. Jako wykładowca był wymagający od studentów, ale i od siebie. Towarzyszyła mu świadomość, że nie tylko jest wykładowcą, ale i kapłanem, więc swoim postępowaniem ma dawać piękny przykład kapłaństwa, podejmującym formację w Seminarium. Jego wykłady szły w parze z praktyką. Jak większość zapracowanych kapłanów, niewystarczająco dbał o zdrowie. Częściowo jeszcze przed emeryturą, zaczął się leczyć, poddając się badaniom, ale diagnoza wskazywała, że było to już za późno. Ostatnie lata życia spędził mieszkając w rodzinnym domu w Hucisku, zatrzymując także mieszkanie w Wyższym Seminarium Duchownym. Na emeryturze chętnie udzielał się duszpastersko, posługując w wielu parafiach. Rok 2021 był przełomowy dla ks. Kończaka. Trwające już wcześniej kłopoty zdrowotne, zaczęły się nasilać do tego stopnia, że trafił do szpitala w Kielcach. Po dokonanej diagnozie dotyczącej jego zdrowia, które pogarszało się z dnia na dzień, szpital zaproponował dla Niego Dom Opieki Społecznej. Znalazł się więc w Hospicjum św. Ojca Pio w Tarnobrzegu. Przebywał tam pod stałą opieką lekarzy i personelu medycznego, otoczony troską i miłością. Korzystał z rehabilitacji, mając jeszcze cichą nadzieję powrotu do domu. W Hospicjum prawie codziennie odwiedzali Go kapłani, cieszył się z odwiedzin biskupów, najbliższych z rodziny, skrzętnie notował każdą wizytę.

Jednak stan zdrowia nie poprawiał się i w końcu przyszedł ten ostatni dzień i ostatnia godzina, kiedy to w obecności modlących się kapłanów i najbliższych z rodziny, 6 listopada w godzinach nocnych przeszedł do Domu Ojca. Ksiądz prał. Adam Kończak odszedł po nagrodę do Pana w 80 roku życia i 56 roku kapłaństwa. Msza święta pogrzebowa za śp. ks. Kończaka, byłego dziekana sandomierskiej kapituły katedralnej, oraz wieloletniego profesora Pisma Świętego, została odprawiona w bazylice katedralnej pod przewodnictwem bpa pomocniczego seniora Edwarda Frankowskiego. Koncelebrowali licznie zgromadzeni kapłani. Po zakończonej Eucharystii i obrzędzie ostatniego pożegnania uczestnicy odprowadzili trumnę z ciałem śp. ks. Adama Kończaka do karawanu. Druga część uroczystości pogrzebowych odbyła się we wtorek 9 listopada w kościele parafialnym pw. św. Wawrzyńca w Nowej Słupi. Mszy św. przewodniczył abp. Wacław Depo, Metropolita Częstochowski, wychowanek ks. Kończaka, który wygłosił także kazanie, przywołując wspomnienia z życia seminaryjnego i dziękując za dar życia i posługę tego oddanego Kościołowi kapłana. Mszę św. koncelebrował także bp senior Edward Frankowski i wielu kapłanów w obecności modlących się z rodziny zmarłego i licznie zgromadzo-

nych wiernych. Po zakończonych uroczystościach pogrzebowych doczesne szczątki ks. prof. Adama Kończaka zostały złożone na miejscowym cmentarzu w Nowej Słupi, w grobowcu w którym spoczywa już Jego mama, u stóp Sanktuarium św. Krzyża.

Ksiądz Adam był członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Biblistów Polskich (SBP 37). Podczas swojej pracy dydaktycznej w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu i Radomiu wypromował kilkunastu magistrów, wśród których znajdują się członkowie SBP: ks. dr Paweł Lasek i ks. dr Marcin Biegas.

*Ks. dr Jan Biedroń – b. Rektor WSD w Sandomierzu
Uzupełnienia: ks. dr Marcin Biegas, SBP 368*